

i Genhold til et mellem afbøde Profurator S. Hansen og Hans Rasmusen Langeberg den 16de November 1848 indgaaet Forlig om Betaling af 100 Rbd., der efter Panteobligation vare prioriterede i det ommeldte Hus, den 17de April 1849 gjort Eksekution i Pantet, under hvilken Foreretning Bøvær Jørgen Christensen mødte og afgav, at han i Mæret 1841 havde med bemeldte Hans Rasmusen oprettet en Kontrakt, hvorved han inod at indfri den ommeldte i Eiendommen indestaende Prioritetskaptal af 100 Rbd. fik Ret til at faae Skjøde paa Huset, og at han ogsaa havde tilbudt at betale Købesummen, naar han kunde erholde ubehæftet Skjøde paa Huset, hvilket Hans Rasmusen ikke havde kunnet give ham. I Overensstemmelse med Plakat af 22de April 1817 blev der derefter paa Begjæring af Udlægshaveren afholdt tre Auktioner over Eiendommen under 11te September, 25de s. M. og 9de Oktober 1866, og ved den sidste Auktion mødte Beboeren af Huset, Bøvær Jørgen Christensen og gjentog sin Protest og sit Tilbud om at betale 100 Rbd., naar han kunde faae Skjøde paa Huset, men erkjendte, at hans Kontrakt ikke var thingløst. Da Auktionsreforirenten ikke kunde inblade sig paa det gjorte Tilbud, blev Auktionen fremmet, og Eiendommen tilslaaet den Høiftbydende for 105 Rbd., hvilket Bud, da der ikke forlangtes nogen 4de Auktion, blev approberet.

Ligesom det heraf fremgaar, at Klagen i og for sig maa anses som fuldkommen ubeføiet, idet her ikke kan være Tale om nogen Voldsgjerning, men Bøvær Christensen maa tilskrive sig selv den Uret, han formener at have lidt ved de passerede Retshandlinger, idet han muligens af Mangel paa Kundskab har forsømt at varetage sit Lærv, saaledes fremgaar det af selve Tiltaltes meget vidtløftige Fremstilling af Sagen, at han er fuldkommen bekendt med Sagens Gang, hvortil kommer, at han selv anfører en Resolution fra Justitsministeriet af 9de Januar 1867, hvorefter der fra det Passerede i denne Sag som en uørt Voldsgjerning og som Resultatet af en forublagt og aftalt Plan mellem Auktionsdirektøren, Reforirenten og Køberen af Eiendommen, der ved Auktionen fik denne tilslaaet som Høiftbydende, sigtende til Bøvær Christensens Undergang m. v., findes det at maatte statuere, at han har været sig Klagens Urigtighed bevidst, idet denne er saa indlysende, at hans Benægtelse af at have handlet mod bedre Vidende ikke kan tages for Tyldest.

I Genhold til det Anførte vil Tiltalte, der er født 1819 og ikke funden forhen straffet, være at dømmes efter Straffelovens § 226 for sit ovennævnte Forhold, medens han ikke findes oversøet noget Forhold, der kunde bevirke Ansvar for ham efter samme Lovs § 225, og findes Straffen efter Omstændighederne at burde bestemmes til simpelt Fængsel i to Maanedes.

Thi kjendes for Ret:

Tiltalte Skolelærer Just Henrik Jagd af Tommerup bør straffes med simpelt Fængsel i 2 Maanedes. I Henseende til Aktionens Omkostninger bør Underretsdommen ved Magt at stande. I Salær til Aktor og Defensor for Overretten, Røveprofurator Krabbe og Profurator Rode, betaler Tiltalte 15 Rbd. til hver. Alt efterkommes under Afseer efter Løden.